

CHỜ ANH CHỜ ĐỢN BAO GIỜ

Chờ anh chờ đợi bao giờ ,
Nước vọt tay giặc – bàn thờ khói nhang .
Ba Mươi Tháng Tư Tan Hàng ,
Bằng con bọ cái vượt trùng dương đi ...
Mười phần biết chết vọt đi ...
Nhưng may phận mạng thuyên vọt xứ Tây .
Mười phương Trời ...tính đến nay ,
Mỹ nhiều nhưt – Việt xây cơ đồ .
Chữ Tây English I Tờ , (*)
Ngày đi làm cực ...- mười giờ dăm đô ...
Cờ vàng ta vọt hô to ,
Hẹn vọt Giỏi Phóng Sơn Hà : Trung Bức Nam ...
* Tới nay :
Đã BỐN SÁU NĂM ...
Thế hệ Thứ Nhứt Cha Ông Lão rồi .
Hậu Duệ không lẽ loi ngoi ,
Lạ thiêng Sông Núi – Giếng nòi Triệu Trung ,
– Vùng lên đi : HỒI ANH HÙNG ,
Quang Trung ĐẠI ĐỢT TÔI HỒNG SẮC XANH .
Mộ kia : Cờ vọt còn xanh ,
Hứa Thế Hanh – Sấm Nghi Động ...

ÔI ANH HÙNG TÀU !!!!!!!!!!!!!!!

*

Sợ gì Bọn Tập c[m đ[u ,

Vùng lên ta Chém bay đ[u Cộng đi .

Tháng Tư Đen nay đã lại v[,

Vùng Lên đi chứ – Sở Gì Hỡi Anh

THƯ KHANH – Seattle- 4-4- 2021 (Cho Tháng Tư ĐEN)

BÚT KÝ :

CÒN S[NG SÓT CÓ MỘT NGƯỜI (VƯỢT BIÊN sau 30- THÁNG TƯ ĐEN)

Bu[i trưa hôm [y ...! Tôi không nhớ rõ ngày tháng ... nhưng đó là sau ngày 30- Tháng Tư Đen ! Chuyện một con tàu ch[trên trăm người trong khu xóm g[n nhà tôi đi vượt biên .

Đứng ra kêu gom những người thân quen cùng đi . Đó là bà Ch[Tiệm PH[CƯỜNG [xóm g[n H[T[m Cộng Hoà – đường Lê Văn Duyệt . Tôi mu[n nói rõ đ[Quý vị nào đọc Bút Ký này thì không ph[i là chuyện bịa đặt ! Nó là chứng tích đau thương c[a dân MI[N NAM được GI[I PHÓNG (!) .

* Bà Ph[Cường – Tôi bi[t bà từ khi bà m[tiệm ph[“ Ph[Cường “ ngay đ[u ngõ nhà tôi ! Tiệm m[từ lâu l[m ...- tôi nhớ lúc con tôi còn nh[xúu mới sanh ra được ba tu[i ...- à nhớ ra r[i ...năm 1962 . Tiệm sạch sẽ – xây – làm dưới g[c cây me đại mọc từ lâu l[m . Khi Di Cư từ B[c vào Nam sinh s[ng (1954) là tôi đã th[y có cây me này r[i ! Thân cây xoè như cái Lọng Xanh Kh[ng L[. Mỗi khi tôi đạp xe đi học v[đ[u ghé dưới tán , d[nón ra , vén tóc cao cho gió quạt khô m[hôi !- Mát ... đã l[m – đúng là không gì mát bằng Cánh Quạt thiên nhiên quạt cho mình . Mái tóc dài óng [khô và m[hôi không còn ch[y ròng trên đôi má h[ng nữa ... – tôi lại đội cái nón bài thơ ... i[u điệu... đạp xe v[

!

Nay tưởng nhớ lại sao tôi còn tiởc tuởi hoa niên và một thời thanh bình đởn thỏ . Cái thời mới chia đôi đởt nước có mỏy năm . Cộng Sỏn miỏn Bỏc chưa xua quân ỏ ạt vào đánh miỏn Nam .

* Rỏi đây đó phỏ phường phát triỏn . Phỏ Cường mọc lên ...- Tiệm Hỏ Tỏu cũng mọc lên . Tiệm cơm bình dân cỏa người Hoa mọc lên ... - Các tiệm bán buôn khác cũng mọc lên ...- rỏt trủ phú !Khu này nằm trong Khu Trại Định Cư cỏa dân Di Cư từ Bỏc vào . Cho nên Thịt chó bán đỏy ...Mủi chỏ chó nướng ... bay khói mù từ Tiệm Cây Cỏn bỏc ra ...- Làm được thì ăn , tha hỏ . Con cái thì đi học có cá trường công trường tư ...rỏt vui vỏ . Rỏi trường Phát Triỏn Cộng Đỏng cũng được Mỹ viện trợ cho tiỏn xây cỏt khang trang rộng rãi . Gỏn Ngỏ Ba Ông Tạ là Trường tư thực cỏp 1+2 Thánh Tâm .

*** Trỏ lại cái Đau Thương cỏa Con Tàu Vượt Biên gỏn hai trăm người mà tôi mới giới thiệu trên .

Bà Chỏ tiệm Phỏ Cường đang cùng con cái phục vụ tiệm lỏy công làm lỏi ! Tôi chứng kiỏn từ lúc bà bỏt đỏu mỏ tiệm . Tiệm bà sạch , mát , thuận chỏ đỏ xe , tính tình bà vỏn quỏ chân chỏt , dân đạo Chúa , Nói cười luôn miệng và câu ;” Lạ Chúa tôi !” luôn ỏ cỏa miệng .Bà làm phỏ ngon , rỏ nên càng ngày càng đông khách .

Tôi lớn lên ỏ đây từ năm 1954 – Rỏi lỏy chỏng- lại cũng ỏ khu này ! Sanh con cũng ỏ khu này ...!

Nên những ngày ... lủời mua đỏ ăn cho ông xã nhâm nhi chai bia 33 là ra tiệm Phỏ Cường mua một tô bự Xỉ Quách + Nước lỏo ...- Ông xã cũng khoái – Rỏi kèm theo vài ba ỏ bánh mì vỏ nhúng nước phỏ là no kỏnh !

* ỏa mà tôi cứ lan man chưa vào chỏ đỏ Bút Ký ?!

– Vâng , Bà Phỏ Cường đã khá giỏ ...- Người Bỏc mà ... dư là phỏi đánh vàng đỏ giành ! .

Khi Cộng Sản chiếm được Miền Nam thìLính ..._ Bộ đội và đóng chiếm ngay tiệm phở . Sau đó thời gian Quân Quốc hốt , Bộ đội đi thì tiệm này vẫn bị đóng cửa .

Và ...Tiếp theo là Quy tội : TƯ SỔN .

Đoàn Kiểm tra Tài Sản đánh giá như vậy nên Tiệm bị Tịch Thu !

*

Đường cùng rồi ! Đã gọi là Tư Sản – nhà bị tịch Thu thì Cả Gia Đình sẽ phải đi KINH TẾ MỚI (Độc Nông !) . Gia đình bà nể nã nhờ bà con chứ đi Độc Nông thì Sốt Rét một hai cơn là Bỏ Xác !!!

– Sau 30- Tháng Tư Đen ...- Ôi thật thê thảm .

Chợ trường của ĐÔNG (Đông ĂN CƯỚP) đã ra như vậy . Đối với gia đình SĨ QUAN đi Tù cải tạo thì = “ Nhà nó ta Con nó ta sai – Vợ nó ta sai !) . Còn đây dân Tư Sản Buôn Bán !!!

-Bà Phở Cường còn có uy tín nên đứng ra kêu những bà con trong xóm và bạn bè xa gần ... Đi VƯỢT BIÊN . Liều !!!

– Tôi nghe người thân – chị L , rồi tôi :” Có đi không ? Ba cây một người . Con nít thì mỗi đứa 1 cây . Nhà chị ba mẹ con là hơn 5 cây ! “ .

Tôi trả lời chị :” Tôi không đi giành được vàng ! Vẫn lại còn ông xã đang trong Trại Cải Tạo ! “.

*** Rồi chuyện đi vượt biên tôi nghe đi đó vì làm gì có vàng mà ham !

***Rồi bưng đi ít tuấn , mùa mưa bão đã tới !!!

Sài Gòn ...“ Tháng sáu Trời Mưa “ mà ... – tôi đi làm vớt như chuột . Gió giật từng cơn như bão . Bụng đói , lại đi luộc mì sợi ăn với mấy củ cải nấu làm nước lèo ...- gọi hai con ăn . Thằng nhỏ béo anh nó ;” Lại phải KHÔNG NGƯỜI LÁI ! “.” KHÔNG CÓ XÍ QUÁCH nước lèo PHỞ CƯỜNG ! “.

Tô buồn đứt ruột và an ủi con :” Con c̣ ăn – Mai ṃt ḅ ṿ ṛi sẽ có như ḥi trước “ Mà con học được từ PḤ KHÔNG NGƯỜI LÁI ̣ đâu vậy ?! “. Nó tṛ lời :” BẠN học cùng , Nó từ Ḅc mới theo Ḅ nó là bộ đội – vào Nam ̣ luôn . Nó nói nhịu chuyện ̣ Ḅc hay ḷm ! “.

* Ăn cơm trưa xong , qua loa có vậy ! Con cái chúng đi ng̣ trưa . Tôi ng̣i buồn quá ! Mong cho trời tạnh coi dân Công Giáo đi nhà thờ qua ngõ .

Chuông nhà thờ đ̣ ḥi ...gọi con chiên đi ḷ ...Mưa đã tạnh .

Tôi ra c̣ng xem ṃy người thân đi qua như mọi khi . Nhưng hôm nay Chị L cũng ṿng , bà Pḥ Cường cũng ṿng . Tôi có linh tính ... “ Hay là Họ đi vượt biên ṛi ! “.

Tôi vào nhà cḥm bài cho học trò và cḥ hai con học thêm . Tô cứ pḥi kèm gịng bài cho các con ḅi các thầy cô cũng “ chán đời ăn thì bo bo bí ṛ khoai lang sùng ...gạo ṃc sao mà dạy ṭt “ “ Nḥt là con mà có ḅ đi c̣i tạo thì chúng sẽ mang mặc c̣m ! Ḍ bị lơ là học hành ! “.

Đêm đã khuya ...mưa bão lại ṇi lên . Gió vật g̣y ṃy cảnh hoa đại ̣ trước c̣a nhà và cảnh ̣i ṛt ṛm ṛm trên mái tôn , làm ṭt ḥt điện . Tôi bật vội que diêm châm vào cây đèn bão (Loại đèn ḍu c̣ ḷ sĩ ! mà hay). Tôi pḥi đụi mụi luôn tay bằng cái quạt nan tre .

Tôi đành đi ng̣ ! Chui vào mùng ng̣ chung với hai con cho ̣m . Cái giường rộng vừa cḥ ...

Nhìn hai con ng̣ , tḥy thương hại ! Vì không bịt lý lịch “ NGUY “ tḥ này thì sao lên C̣p Ba !!! . Tôi là giáo viên , Hiệu Trựng ḅo tôi : ̣ Ngoài Ḅc xét lý lịch kỹ ḷm . Lý lịch học sinh tṛch ngang là 22 cột . Và Giáo viên pḥi có ḳ hoạch hàng tụn đ̣n từng nhà học sinh đ̣ ṇm vững “Tâm Sinh Lý “ !Nghĩa là Giáo Viên là An Ninh Chìm theo dõi học sinh từng ngày ! Chứ không pḥi cḥ dạy xong ̣ trường ṛi ṿ !

* Sáng mai thức dậy ! Trời còn đang tiếp tục mưa và gió ! Tuy nhiên tôi dạy chiếu nên lay trời chiếu tạnh !

– Tôi đã lay trời nhưng trời không tạnh mà vẫn mưa to hơn ! Tôi sấn quần lên qua gối , mặc áo cánh đi dạy . Vì lúc này “ Cách Mạng ” mà cho giáo viên mặc áo cánh . Trông không giống ai . May mà cái Tủ Giương to để soi như khi xưa đã bán mất rồi chứ không thì “Ngậm ” mình sẽ Xấu Hổ và TỘI THÂN mà chết !!!

(CÒN TIẾP)

BÀ PHẠM CƯỜNG ĐI VƯỢT BIÊN (tiếp theo và hết)

Trên đường đi đến trường lạnh thật ! Cái lạnh do mưa gió và cái lạnh từ trong lòng mình ...- rồi do ăn uống chầy có bí ợ khoai lang sùng ...!- Tôi rùng mình không dám nghĩ thêm , chăm chú nghĩ tới học sinh đang đợi . Tôi đạp xe cho nhanh , cúi rạp đầu trên ghi đông , cố sức ...gò mình ...!

Rồi Cũng tới ! Cổng trường mở sấn , chưa đóng , tôi thong “Kít ” ...tho phào . Rồi dắt xe luôn vào chỗ để xe .

Học sinh đã vào lớp ! Tôi đi trể một dặm phút . Cái áo mưa ra , tôi nhanh tay kéo quần tây (cái quần cũ mang bán nhưng không ai mua mới còn) , chải gọn tóc . Tới lớp . Học sinh rất ngoan , em lớp trưởng đang giữ trật tự , em đứng trên bục nhìn xuống lớp , tay cầm cục phấn để biên tên những em làm mất trật tự lên góc bảng như tôi đã giao cho em . Tôi vào , Em lớp trưởng hô :” Học sinh đứng ! “ – Cả lớp học sinh đứng dậy hết , nghiêm trang . Tôi vẫy tay và nói : “ Chào các em “.” Cảm ơn các em – Các em ngồi xuống ! “. Tôi cho em lớp trưởng vào chỗ và cũng nhận xét . Tôi khen :” Cô khen lớp trưởng nhé . Và khen các em đã giữ trật tự chờ cô . Cô xin lỗi các em vì nhà xa mà mưa gió quá nên cô đến trể một năm phút ! “.” Nào bây giờ thì bắt đầu học nhé “.

Cũng như mọi khi , Một đầu là KHỔO BÀI cũ mười em . Tiếp là bài mới . Tôi giới thiệu bài mới : Toán.

Học sinh say sưa nghe giảng .

Sau cùng làm bài tập ở lớp . Tôi thu bài chấm tại lớp một nĩa . Còn một nĩa mang về chấm .

Và báo các em ghi số bài làm thêm , mai cô chấm .

* Lòng mình như chìm lại ... Các em rất nghe lời . Tôi tận tâm giảng dạy bởi lòng Yêu Nghề Mến Trách .

* Trong vòng Bốn giờ đồng hồ bận với học trò ! Tôi quên bồng sự đau khổ của mình và giờ chơi tôi đã ngồi nán trong lớp chấm nốt toán cho các em nên không phải mang về nhà trời mưa gió lũ ướt !

Giờ tan trường đã hết ! Mưa đã tạnh ...Nhưng sao buồn quá . Học trò cũng vậy ...- Có 4 lớp chín hôm nay học trò xao xác vì ...thầy dạy Văn đã vắng 4 hôm rồi !!! Các em đã lớn nên đoán : “ Chắc thầy đi vượt biên ... chứ không phải đau ! “.

Tôi ra lấy xe đạp thì gặp cô Nụ ...- Cô Nụ khẽ ghé tai báo tôi :” Tội quá thầy Thành đi vượt biên ...mất tích rồi . Em đi nhà thờ gặp em vợ của Thầy xin lấy cho thầy ...! “.

Tôi nói : “ Mưa gió thế mà dám đi ! “.

Cô Nụ :” Tàu lớn và phải đi trong mưa bão thì trời tối mới không dễ bị Công An bắt !”

-Tôi lồm lũi đạp xera về , lòng trĩu nặng sầu buồn ! Riêng thân phận tôi cũng không biết ra sao . Bao giờ thì chừng tôi mới được về ! Các con tôi quần áo rách cả rồi ...Mẹ con có nhờ về ai được đâu . Tôi như cánh bèo trôi lênh đênh trên dòng nước lũ .

Nghĩ ngợi liên miên thế mà đã tới đầu ngõ nhà tôi . Không đi lạc nhé ...Vì tiệm Phở Cường kia , Chỗ còn dư vị chứ Nhà Nước Tịch Thu rồi . Bà Phở Cường đi Vượt Biên ...!

Đạp xe vào ngõ hai chục mét thì thấy bà con chòm xóm buồn ra mặt lau nước mắt rồi tai nhau :” Tàu vượt biên của bà Phở Cường

bị Cướp . Chết hết chết còn một cô ...- là thoát Cướp cho đi . Cô vào bờ đèo Bi Đông – đánh điện về ! “

*** Tôi về cút xe đạp sang bà Cụ Côn nghe xem ...

Thì được bà kể lại :

– Tàu bà Phở Cường chở 145 người . Cảnh nhà tôi là nhà ông bà cụ Trùm thầy tu vượt biên lớn nên dù mưa gió cũng quyết cho cậu con trai thứ hai cùng cô vợ mới cưới một tuần và Cô con gái út . Tên Út – cô mà xấu xí bị lên đậu khi nhô nên mặt cô bị rỗ , một mắt bị hư “.

Cô này thì Cướp Không hiếp – tha cho đi . Cướp bảo :” Cho sòng mày và trèo tàu cho mày đi đèo mày đánh điện mà báo tin về nhà ! Tao nhân đạo vậy đấy!

– Tôi hỏi bà cụ Côn :” Sao nhân đạo mà giết sạch vậy ?! Ác quá !

– Bà cụ Côn kể đầu đuôi :

Tàu đi ra đến khơi rồi , thoát được bọn Việt Cộng bắt . Ai cũng mừng . Nhưng lại gặp hải tặc !

Thằng cướp cõa Hải Tặc nói : “ Tao sẽ không lấy gì của cô kia xinh đẹp đem về làm vợ . Miệng nó nói tay nó dắt kéo cô đi . Cô này là vợ anh Hải .

Anh Hải vội vàng quỳ xuống lạy thằng cướp “ Lạy ông , cô này là vợ mới cưới của tôi . Xin ông tha cho “. Còn vàng bạc ông cứ lấy hết chúng tôi không tiếc !”.

Thằng cướp lôi xinh xệch chị Hải đi . Anh Hải chạy theo đằng lại . Thằng cướp điên tiết : Xách chị Hải quăng ngay xuống biển . Rồi thằng cướp bảo : “ tao sẽ quăng hết xuống biển .(Miệng nó nói tay nó làm : Xách từng người quăng xuống biển !!!) Còn để lại một đứa và tàu cho đi . Tao không thèm thứ gì của . Đó là nhân đạo lắm rồi . Một đứa sẽ lên đênh vào nước nào thì đánh điện báo về gia đình . Nói xong thằng cướp tiệp

tục xách anh Hải ném xuống biển . Nó bảo : “đẩy cho đi theo vợ mày ! “.

Rồi cướp cứ xách từng người quăng xuống biển . Cho đến bà Phụng Cường . Bà nói :” Lạy ông tôi là Chị Tàu “ . Nó không nói năng , lột bà ra hiếp ! Còn một người cuối cùng là cô Út . Cướp cho đi . Cướp bỏ tàu và cô Út lên đèn trên biển - và dạt vào đảo Bì Đông !

* Bà cụ Côn bảo : Cháu sang chia buồn với ông bà Cụ Trùm bây giờ không ai mướn nhà đâu . Vì khi nhận được tin thì bà cụ trùm đang đau , bà ngất xỉu chết luôn đang lo chôn cất . Còn ông Cụ Trùm cũng đang không biết xỉu đi lúc nào !”

* Tôi đành ra về mà nghe sầu đặng vô cùng !

Cộng Sơn vào... Chị Miền Nam chìm trong đau khổ .

Tiếng chuông nhà thờ Xứ Thái Hoà ...buồn bã kêu con chiên đi lễ cầu nguyện cho những Linh Hồn trên chuyến tàu của bà Phụng Cường . Và bà Cụ Trùm vừa tắt thở đang lo tang ma !

THƯ KHANH